

NSPRV

NEZAVISNI SINDIKAT PROSVETNIH RADNIKA VOJVODINE

Novi Sad, Modene 5 tel/faks: 021/6616-886, 025/420-093, 023/515-757
e-mail: sindiso@sbb.rs, nsprv@open.telekom.rs, nsprv.zr@open.telekom.rs

Konaino Sindikat!

***Дођите, сабори српски, дођи сад српски роде,
Да прославимо празник српских светитеља и да им захвалимо:
Радујте сте драгоцени бисери, радујте се пребогате ризнице,
Радујте се молитвеници свих хришћана и свих светих светилници,
Премудри учитељи, српског рода заштитници,
Добри делатељи у винограду Господњем,
Радујте се, да се и ми са вама радујемо!***

БЕСЕДА О САБОРУ СРПСКИХ СВЕТИХ 2011.

Поштоване колегинице и колеге, драги гости и пријатељи,

Чињеница да је нова школска година започета, а да нису (статусно) збринути сви наставници, надам се да ипак неће пореметити овогодишњи наш наставнички великдан Сабор српских светитеља и учитеља – некадашњу (а зашто не и опет) еснафску славу учитеља и, нажалост, неоправдано готово заборављен празник који се није нашао, ни ове године, у школским календарима, иако су ти исти календари крцати различитим верским и иним празницима свих традиционалних верских заједница, па чак и појединих етничких група.

На тај начин нашем Синдикату, који је за своју славу изабрао управо Сабор српских светитеља и учитеља и слави је, уосталом као што су је некад славили српски учитељи, чланови Краљевског друштва српских учитеља и који у континуитету слави од 1998. године, је пало у част да остане баштиник (али и заштитник) ове лепе традиције. Еснафска слава је прилика да се сетимо свих српских учитеља од родоначелника немањићке лозе, Симеона Мироточивога и његовог духовног оца, а биолошког сина Саве Српског, па до оних који су Србију увели у ред модерних европских земаља и који су дали немерљив допринос српском образовању и учинили га да оно постане део корпуса европског и светског образовног система. Елем, српски народ је мали бројно, али је истовремено велик по броју својих светитеља. Интересантан је и састав светих Срба међу којима су цареви, краљеви, деспоти, кнежеви, патријарси, архиепископи, митрополити, епископи, свештеници и ђакони, подвижници и испосници, мученици и страдалници. Оно што је можда заборављено, а то је да је први свети међу Србима Свети Краљ Јован Владимир Зетски и да је у незавршену листу светих Срба као последњи уписан Доситеј Загребачки, митрополит страдао у Другом светском рату.

Када говоримо о учитељском позиву, не можемо а да се не сетимо умног Сретена Ацића који рече: „Учитељски позив је божанствен – њиме се стварају људи“, али и да не заборавимо да учитељ ипак није Бог и да учитељ од свог посла не прави каријеру – у школу долази као учитељ и из ње излази у истом звању. Он је глумца, али његови слушаоци и други глумци му не аплаудирају, често пута не цене ни његово знање, ни умеће. Он је вајар, али његове скулптуре нико не види. Он је и лекар, али му његови пацијенти ретко захваљују за лечење, и не само то: они често неће ни да се лече. Па где да онда учитељ нађе снаге за свакодневно

надахнуће и да коло заврти испочетка?! Можда управо у лику и делу српских просветитеља и учитеља, оних са листе светих, од којих молитвено тражи да га заштити пред Творцем, или у лику оних учитеља који на тој листи нису, попут великих пречанских учитеља који су се вратили преко Саве и Дунава у матицу и донели најновија достигнућа тада најразвијеније царевине и помогли да се створи језгро српских учитеља и да се Србија полако укључује у ред модерних држава. Управо је резултат њиховог рада и рада сваког појединца данас да је у делатности образовања, иако не можемо бити претерано одушевљени тим 40-тим местом на ранг-листи светских држава и нација, Србија солидно рангирана и да је по том параметру далеко испред других параметара који се цене и мере у свету и где смо, у правилу, на 100., односно 130. месту од око 140-ак земаља које се на овај начин уопште и рангирају.

Како су и друштво и држава, а и сами корисници услуга образовања заборавили на значај образовања и инвестирања у образовање, морамо их и овај пут подсетити на ону чувену Доситејеву да су „ситни они који рад учитеља ситним сматрају“, наравно и да је упитан развој и напредак оних друштава који у образовање не улажу довољно. Третирање образовања као потрошње, а не као инвестиције, сасвим извесно неће помоћи Србији да премости јаз између сиромашних и средње развијених земаља, док о оним богатим можемо само да сањамо. Стога је и наша слава, као и уосталом и друге акције које наш Синдикат организује и спроводи, било самостално, било у садејству са другим сродним организацијама, организацијама цивилног сектора или институцијама власти су прилика да критички проговоримо о нашим социјалним партнерима и укажемо на проблеме којима је српско образовање бременито.

Управо ради тога, ми, данашњи српски учитељи, апсолутно подржавамо активности учитеља широм света и нашу овогодишњу славу обележавамо под мотом Светског дана учитеља „Наставници за родну равноправност“ и мотом овогодишње Глобалне недеље акције „Први циљ: образовање за све девојчице и жене“, указујући, притом, и на друге проблеме који оптерећују српску просвету, као што су реформа, финансирање, вишкови, децентрализација, рационализација...

Ове године наш Синдикат своју славу обележава по 14. пут, на традиционалан начин, уз пригодну свечаност и освећење славског колача, у навечерје учитељске еснафске славе која ове године пада у недељу 11. септембра.

Свима вама, који сте нашли времена да заједно са кумом славе и нама који смо се посветили да ова свечаност успе желимо добро здравље и да вам нова школска година буде успешна, као и да још дуго година заједно славимо овај, за српске учитеље и просветитеље значајан дан, јер „ко славу слави, ономе и помаже“ и јер је славимо у помен онима који су за живота чинили велика дела која су остала за све векове и сва времена.

Живели!

Сомбор, 10.09.2011.год.

проф. Хаџи Здравко М. Ковач
генерални секретар НСПРВ

